

Sygn. akt XXVIII C 8924/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Niewiadomski

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa P. K. i K. K.

przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej z siedzibą w G.

o ustalenie i zapłatę (symbol 049cf)

wniosku powodów o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

wniosek oddalić.

Sygn. akt XXVIII C 8924/21

UZASADNIENIE

postanowienia z 15 lipca 2021 roku

Pozwem z dnia 7 lipca 2021 w którym powodowie – P. K. i K. K., domagali się zasądzenia od pozwanego – Bank (...) S.A. z siedzibą w G., kwot 588,32 złotych oraz 102 070,14 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu doręczenia pozwu do dnia zapłaty. Przedmiotem żądania pozwu było także stwierdzenie przez Sąd, że umowa kredytu nr (...) z dnia 12 lipca 2007 roku, zawarta pomiędzy powodami a pozwanym jest nieważna (k. 3-3v).

Ponadto powodowie wnieśli o zabezpieczenie roszczenia o ustalenie zgłoszonego w pozwie, polegającego na unormowaniu praw i obowiązków na czas trwania postępowania poprzez:

- a. wstrzymanie obowiązku dokonywania przez stronę powodową spłat rat kredytu w wysokościach i terminach określonych umową ww. umową kredytu, od dnia udzielenia zabezpieczenia roszczenia do dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie;
- b. zakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia o wypowiedzenia ww. umowy - w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia roszczenia do dnia uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie;
- c. zakazanie pozwanemu udostępniania biurom informacji gospodarczej działającym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 roku o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych o zobowiązaniach powoda względem pozwanego w zakresie powstrzymywania się od spłacania rat kredytu wynikających z umowy o kredyt, w okresie od dnia udzielenia zabezpieczenia do czasu uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie.

Uzasadnienie wniosku o zabezpieczenie składało się z dwóch części. W pierwszej części odwołującej się do uprawdopodobnienia roszczenia, powodowie odwołali się już do wcześniej przedstawionej przez siebie argumentacji, zawartej w głównej części pozwu. Zdaniem powodów uprawdopodobnili oni swoje roszczenia o ustalenia i zapłatę, a także jego wysokość oraz że zawarta pomiędzy nim, a pozwanym bankiem umowa kredytu jest nieważna ---- przede wszystkim ze względu na zawarcie w umowie klauzul abuzywnych.

W drugiej części, odnosząc się do kwestii interesu prawnego, powodowie podnieśli, że ze względu na posiadanie statusu konsumenta jak i konieczność udzielenia im natychmiastowej ochrony prawnej, z uwagi na stosowanie przez pozwanego klauzul abuzywnych, posiadają oni interes prawny w udzieleniu mu zabezpieczenia w sposób wskazany we wniosku (pozew k. 3-31).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 730¹ § 1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te muszą być spełnione **łącznie**, zatem brak uprawdopodobnienia którejkolwiek z nich uniemożliwia uwzględnienie wniosku.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Instytucja uprawdopodobnienia odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadawała się mniejszym stopniem pewności. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 kpc). Uprawdopodobnienie, w odróżnieniu od dowodu, nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, ale sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (podobnie Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 lutego 2012 roku, I ACz 270/12, LEX nr 1111997; M. Iżykowski: Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, Nowe Prawo 1980, nr 3, str. 71).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły dotyczące uprawdopodobnienia stosowane w postępowaniu cywilnym. Wykazanie prawdopodobieństwa roszczenia może być przeprowadzone za pomocą takich niesformalizowanych środków, jak: pisemne oświadczenia osób trzecich, nieformalne przesłuchanie stron lub strony bądź świadków, dokumenty itp. Sąd winien mieć jednak na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Z kolei przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązane go nie obciążać ponad potrzebę.

Z kolei art. 755 § 1 pkt 1 kpc stanowi, iż jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności **sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania**. Nie ulega wątpliwości, iż powództwo o ustalenie nieważności umowy kredytowej ma charakter niepieniężny, a zatem z mocy ww. przepisu możliwe jest unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania takiego postępowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należało stwierdzić, iż powodowie uprawdopodobnili jedynie roszczenie o ustalenie nieważności umowy kredytu nr (...), indeksowanego do CHF, zawartej w dniu 12 lipca 2007 roku pomiędzy nimi a Bankiem (...) S.A. z siedzibą w G.. Z treści tej umowy kredytu wynika, że na jej mocy pozwany udzielił powodowi kredytu indeksowanego do CHF w kwocie 318 982,40 złotych. Spłata kredytu miała nastąpić w 360 równych ratach kapitałowo – odsetkowych. Kredyt był przeznaczony na pokrycie części kosztów

zakupu nieruchomości mieszkalnej opisanej w umowie oraz na refinansowanie poniesionych kosztów w kwocie 9000 złotych (§1 ust. 2). Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 5,110 % w skali roku (§ 2 ust. 1 i § 8 ust. 1). Zgodnie z § 7 ust. 1 i 2 wypłata kredytu miała nastąpić na numer rachunku wskazany we wniosku. Każdorazowo wypłacona kwota złotych polskich przeliczana była na walutę do której indeksowany jest kredyt według kursu kupna waluty kredytu podanego w tabeli kursów kupna/sprzedaży dla kredytów hipotecznych udzielanych przez (...) Bank S.A. obowiązującego w dniu dokonania wypłaty przez bank. Natomiast § 17 umowy wyjaśnia wszystkie kwestie związane z tabelą kursów kupna/sprzedaży dla kredytów hipotecznych udzielanych przez (...) Bank S.A. Podkreślić jednak należy, że w umowie nie określono zasad ustalania kursów waluty waloryzacji w tabelach kursowych banku.

W ocenie Sądu powodowie nie uprawdopodobnili posiadania interesu prawnego w udzieleniu im zabezpieczenia w sposób wskazany we wniosku.

Powodowie nie wskazali żadnych konkretnych okoliczności, które wskazywałyby, iż nieudzielenie im zabezpieczenia poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Należy też zwrócić uwagę, że kwota kredytu wypłacona przez pozwanego wynosiła 318 982,40 złotych, podczas gdy powodowie spłacili do tej pory 315 588,31 złotych. Nie spłacono zatem dotychczas nawet kapitału kredytu a nie ulega wątpliwości, iż na skutek żądanego przez stronę powodową stwierdzenia przez Sąd nieważności ww. umowy kredytu – pozwany będzie miał roszczenie o zwrot jego równowartości (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2021 roku, III CZP 11/20, Legalis nr 2532281; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2021 roku, III CZP 6/21, Legalis nr 2563899). W ocenie Sądu dopiero spłata przez kredytobiorcę co najmniej kapitału udzielonego kredytu pozwala rozważyć, czy zachodzi interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego w sprawach dotyczących ważności kredytów denominowanych lub indeksowanych do walut obcych.

Strona powodowa nie wykazała zupełnie żadnych okoliczności, które mogłyby wskazywać na uzasadnione obawy o wypłacalność pozwanego i brak możliwości odzyskania wpłaconych na jego rzecz sum pieniężnych w wykonaniu ww. umowy kredytu. Nie wykazano w szczególności tego, by pozwany nie wykonał jakiegokolwiek wyroku Sądu zapadłego przeciwko niemu w sprawie z powództwa strony umowy kredytu indeksowanego czy denominowanego do waluty obcej.

W pozostałym zakresie wniosek podlegał również oddaleniu jako bezzasadny. Nie uszła uwadze Sądu pewna niekonsekwencja powodów w zakresie jednego ze sposobów wnioskowanego zabezpieczenia. Z jednej strony twierdzą oni, że zawarta przez nich ww. umowa kredytu jest nieważna, a z drugiej strony domagają się nałożenia na pozwanego zakazu jej wypowiedzania. Skoro umowa jest nieważna ex lege, to zbędny jest ewentualny zakaz jej wypowiedzania. Nie do zaakceptowania jest pogląd zakładający możliwość nałożenia w trybie zabezpieczenia zakazu wypowiedzania umowy, tym bardziej takiej, co do której twierdzi się, że jest nieważna.

Nawet gdyby powodowie wykazali posiadanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, to Sąd i tak nie mógłby zakazać pozwanemu przekazywania informacji do biur informacji kredytowej na temat stanu realizacji kredytu gdyż byłoby to sprzeczne z treścią art. 105 ust. 4i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (tj. Dz. U. z 2020 roku, poz. 1896 ze zm.).

Reasumując należy stwierdzić, iż wniosek o zabezpieczenie nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na brak interesu prawnego powodów. Powodowie nie wykazali bowiem, iż brak zabezpieczenia - w jakikolwiek sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 730 i art. 730¹ kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.

(...)